Ը. ՏԱՐԻ 2233 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 19 ՄԱՐԳԱՑ 4383 25 ՅՈՒՆԻՍ 1891 30 ՋԻԼԳԱՏԷ 1308 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿՆԿԱՏ ՈՐՆԵՒ ԻՆԷԶԴՈՒԹԻՒՆՍԳԵՏՔ ԿՈՒՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ. Գուլիս

جریدهٔ آرو مدیرلکی غلطه ده کیان خانی نومرو

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ԸՆԴՀԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Գուլոյ համար Տարեկան գահկանագրած 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օտար երկիրներէ Տարեկան » 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընտիր թուղթի վրայ տառատար տարեկան Օտ. Ոսկի 2
Գաւառաց թղթատարի համար վճարուած Ղրշ. 50

Խմբագրութեան համար տարեկան համակարգ գրութիւն
ուղարկուած չէ տարեկան

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ԳՈՒԼԻՍ, ՅՈՒՆԻՍ 25|7 ՅՈՒԼԻՍ 1891

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՄԱՐՍԱՑԻՆ ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

ԹՈՒՂԹ, ՓԱՍՏ, ՕՍԱՐ ԵՒ ՔՈՒՐՍ

Ֆրանսայի երեսփոխանաց ժողովը իւր յունիս 29 ի նստին մէջ վիճաբանեցաւ Թղթի մաքսին վրայ։ Բայց իրօք Թուղթի վրայ տուրք մը դնել չէր առաջարկեր խորհրդարանական յանձնաժողովը։ զի այնպիսի տուրք մը ազգային լուսաւորութեան վրայ տուրք դնել պիտի նշանակէր, և մանաւանդ Ֆրանսայի մէջ ո՛չ ոք կրնայ միտքէն անցուցնել այդպիսի հակազգատական գաղափար մը։ Յանձնաժողովը կ՚առաջարկէր միայն մաքս դնել այն իրմորներու վրայ որոնցմէ Թուղթ կը չինուի։ Այս իմորներ փայտի ժանրուքով կը պատրաստուին, և երկու տեսակ են, մեքենական և քիմիական։ Տարբեր աշխատութեամբ մը կարելի է անտառաց փայտէն պատրաստել տեսակ մը իմոր, որ Թղթի կը վերածուի Թղթի գործարաններուն մէջ։ Ուստի, այս իմորք չատ աժան են, և ընդհանրապէս, Ֆրանսայի Թղթի գործարանները կը տարուին Թաց վիճակի մէջ։ 50 առ 100 չուր կայ սոյն իմորներու մէջ։ Յանձնաժողովը կ՚առաջարկէր 100 քիլոյին երկու ֆր. մաքս դնել Թաց իմորներուն վրայ, որով չոր իմորին վրայ 4 առ 100 մաքս կը դրուէր, զոր գործարանատէրն ի վերջոյ պիտի բարդէր իւր վաճառած Թղթին վրայ։

Ցետ երկար վիճաբանութեան, յանձնաժողովը սա մաքսերն առաջարկեց։ մեքենական չոր իմորներու վրայ 100 քիլոյին 2 ֆր. առաւելագոյն մաքս, և մէկ ու կէս ֆր. նուազագոյն մաքս։ մեքենական Թաց իմորներուն վրայ մէկ ֆրանք և 75 սանթիմ. իսկ քիմիական իմորներուն վրայ երկու ու կէս ֆր. և երկու ֆրանք։

Վէճն առաւելապէս Ֆրանսայի երկու տարբեր մասնց մէջտեղ էր, և ո՛չ այնքան Ֆրանսայի և օտար երկրաց մէջտեղ։ Իրաւ, Նորվեկիա հարուստ է ամէն տեսակ ծառերու անտառաց մասին, Թէ՛ առաձգագործութեան, Թէ կահագործութեան և Թէ Թղթագործութեան համար լաւագոյն փայտերը Նորվեկիայէն կը բերուին և աւելի աժան են քան Ֆրանսական փայտերը։ Բայց Ֆրանսայի մէկ մասին մէջ, ուր Թանձր անտառք և առատ սահանք կան ջուրց, կարելի է Թուղթ շինել առանց օտարին Թուղթի իմորներուն դիմելու։ Ֆրանսայի մէկ ուրիշ մասին մէջ, Թղթի գործարանատերք կը հարկադրեն իրենց գործարանորը փակել եթէ մաքսի բերմամբ զրկուին այն նախնական նիւթէ զոր կը ներածեն Նորվեկիայէն։ Ուրեմն, յանձնաժողովոյն մաքսապաշտպանութիւնը ազգային հակընդդէմ չէր, միայն Ֆրանսայի մէկ մասին համար։ Ուստի, նախարարութիւնն, յանձնաժողովոյն հայեացքը մերժելով, պահանջեց որ ժողովը բաւ համարի սահմանքներն, որք կրնան նկատուիլ պարզապէս իբրեւ մաքս և ո՛չ Թէ այն նիւթոց ներածումը խափանել միտղ տուրքեր։—Մէկ ու կէս ֆրանք և մէկ ֆրանք մաքս մեքենական չոր իմորներու վրայ, 75 սանթիմ և 50 սանթիմ մաքս Թաց իմորներուն համար։ (*) Այս Թիւերու մաքսեր բաւ են քաջալերելու բնիկ արտադրիչներն որ չահ մը գտնեն իմորներն իրենք չինելու մէջ, և արդէն չեն գործածուիր նատիպոց՝ իրենց պէտք եղած իմորներն ի Շարկին ի ուրեքէ բերելու։

Ժողովը, իւր առաջին լրջմտութիւնը վերստին գտնելով, մերժեց իւր յանձնաժողովոյն մաքսապաշտ հակումն այս մասին, և կառավարական առաջարկները քուէարկեց 163 ի դէմ 353 ձայնիւ։

(*)։ Ֆէլ-ըշի մէջ կը կարդանք այս վիճաբանութեան առթիւ Թէ Փարիզի «աւելի քան 20.000» քրիստոնեաներն օրն 2 ½ — 3 ֆրանք կը վաստկին։ զի Փարիզեցիք ամէն գիշեր աւելի քան 50 000 ֆր. կը նետեն փողոց, որ ըսել է տարին 18 միլիոն ֆր.ի արժողութիւն։ Ամենայն ինչ կը կոտրի, կ՚աւրուի, կը պատռի, և փողոց կը թափուի, ուստից քրիստոնեաքը կը ժողվէ զայն, ամէն բան նետելով իւր պայուսակին մէջ, ուստից գուրս կ՚ելնեն անոնք, կը գտուին, կը մաքրուին, կը գործուին ի նորոյ, ուրիշ բան մը, նոր ապրանք մ՚եղած ի հրապարակ կ՚ելնեն, և վերստին կը գործածուին։

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊԵՐ ԵՒ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

Աւստրիոյ և Հունգարիոյ լրագիրք իրենց օրուան ամենամեծ դէպքը կը փառաւորեն երբեակ Նիզակակռութեան վեցամեայ նորոգումը, զոր Վիլհելմ կայսր իւր ուղեւորութեան միջոցին ստորագրած է չոգենաւուն մէջ։ Վիեննայի և Փեշթայի լրագիրք չերմապես կը խնդակցին իտալիան ազգին և կառավարութեան՝ Ֆրանսայի կողմէ ի գործ դրուած ճնշման չանալով այս կարգադրութիւնը նորոգելուն համար։ Աւստրիոյ Հունգարիոյ վարչապետ Քալնոքի կոմսն ալ իտալացի մաս մը քաղաքագիտաց հակակցութիւնները չվհատելով՝ գաշնակցութիւնը նորոգելուն համար չնորհաւորութեանց կ՚արժանանայ, իրրեւ չատ երկայնամիտ, կենցաղագէտ և հեռանկատ աշխարհական մը։

—Ֆրանսայի Մերակոյտին յունիս 30ի նստին մէջ, կառավարութիւնը ծրագիր մը մատոյց, որով մէկ ու կէս միլիոն ֆր.ի նոր վարկ մը կը խնդրէ՝ ի գործադրումն մարաներու պատճառած աղէտին յԱլժէրի։ Այս առաջարկութեան խստիւ հակառակեցաւ Պ. Փոլիա, անցեալ տարւոյ տեղեկաբերն Ալժէրիի ելմտացոյցին, որ պահանջեց Ալժէրիի գաղղիականութենէն լնել հոգալ այլ եւս իւր պէտքեր, օրինակ առնելով անգլիացի գաղթականութիւններէն, որք երբեք բեռ մը չեն լինիր մայր—հայրենեաց վրայ, մինչ Ֆրանսացի գաղղիականք ամէն բան մայր —հայրենիքէն կը սպասեն, և մանաւանդ Ալժէրիի Ֆրանսացի գաղթականք «ի ծնէ մուրացականներ են»։ Պ. Փոլիա աւելի յառաջ երթալով, իբրեւ ալժերական գործոց իրաւունկ մկոք, պնդեց Թէ «մարախի արշաւանքը դիտմամբ հնարեցին այս գաղթականք՝ մայր-հայրենեաց աբիւնը քամելու համար իբրեւ ճշմարիտ տղորս նման ամենայն ինչ ստանալ իւր մայրենեաց, ինչպէս և իր ուժասպառ հոգեւոյն մէջ կը զգար զայն։ Սենեկին պատերը կը ճնշէին զինքը։ ամրողջ իր կեանքն հոն էր, արուեստագէտի կեանքն ու մարդու կեանքը։ Պատէն կախուած անձինքր նախատրամ յաղողութիւն մը կը յիշեցնէր իրեն, անձինքր կարասի յիշատակ մը իր միտքը կը բերէր։ Բայց յաղողութիւնք ու յիշատակք անցեա՛լ բաներ էին։ Իր կեանքը։ Ի՛նչպէս կարճ թուեցաւ նա իրեն, դատարկ ու լցուած։ Նկարներ չինած էր, դարձեալ նկարներ, միշտ նկարներ, ու կին մը սիրած էր։ Կը յիշեր այն խանդավառութեան գիշերները զոր՝ ժամադրութենէն յետոյ՝ անցուցած էր այդ սիրեհարազատ աշխատանոցին մէջ։ Մինչեւ լոյս զբաղած էր չատ անգամ, ամրողջ էութիւնը տենդով բորբոքած։ Երջանիկ սիրոյ ցընծութիւնն, աշխարհիկ յաղողութեան ցընծութիւնը, փառքի անբաղդատելի հրճուանքը ներքին յաղթանակի անմոռաց ժամեր վայելել տուած էին իրեն։

Կին մը սիրած էր, և այդ կինն ալ սիրած էր զինքը։ Անոր չնորհիւ ստացած էր այն մկրտութիւնն որ մարդուն անջեւ կը պարզէ յուզմանց ու խանդաղատանաց խորհրդաւոր աշխարհն։ Իր սիրոը գրեթէ բռնի բացած էր այդ կինն, և այլ եւս չէր կրնար զայն գոցել։ Ուրիշ սէր մը, իր կամքին հակառակ, այդ բացուածքէն ներս կը մտնէր, ուրիշ սէր մը, կամ մանաւանդ նո՛ր սէրը նոր դէմքի մը ազդեցութեամբ վերստին տաբգան, նոյն սէրն աճած բոլոր այն զօրութեամբ զոր կը ստանայ հին ցած ատեն՝ պաշտելու այդ պէտքը։ Կը սիրէ՛ր ուրեմն այդ մատաղ աղջիկը։ Ալ կարելի չէր մաքառիլ, դիմադրել, ուրացը կը սիրէր զայն, դիտնալով հանդերձ Թէ և ոչ իսկ քիչ մը գոթ պիտի ունենար նա իր վրայ, Թէ միշտ պիտի անտեղեակ մնար իր տանջանքին, և Թէ ուրիշ մը պիտի ամուսնանար անոր հետ։ Երբ միշտ իր դէմ ելնող, անվանելի այս գաղափարը միտքը կուգար, անասնական փափաք մը կը զգար ոռնալու կապուած չուներուն պէս, որովհետեւ անոնց պէս անզօր, ստրկացած, չղթայուած կը զգար ինքզինքը։ Գիտէր որ կը խորհէր, չիզերն հեռացնէ աւելի գրգռուելով, մեծաքայլ կը ճեմէր միշտ ընդարձակ սեննկին մէջ որ կարծես հացկերոյթի մը համար լուսաւորուած էր։ Վերջապէս չկարենալով տակել իր վերքին ցաւին որ սաստկացած էր, փորձեց հանդարտեցնել զայն իր նախկին սիրոյն յիշատակովը, Թաղել զայն իր առջին ու մեծ տարիքներն վերակոչման մէջ։ Գնաց հանեց դարանէն կոմսուհւոյն պատկերն ընդօրինակութիւնը զոր տաճնօք իրեն համար ըրած էր, յետոյ իր նըկարակալին վրայ դրաւ զայն, և դիմացը նստելով դիտեց։ Կը փորձէր վերստին տեսնել զայն, վերստին կենդանացած դանել զայն, այնպէս ինչպէս որ զայն սիրած էր առնօք Բայց միշտ Անէքն էր որ կուգուի վրայ կ՚երեւէր։ Մարդն անհետացած, նուազած էր իր տեղ այդ դէմքը Թողլով որ տարօրինակ կերպով կը նմանէր իրեն։ Անէ՛քն էր իր քիչ մը աւելի բաց գոյն մազերով, իր քիչ մը աւելի չարաճճի ժպիտով, իր քիչ մը աւելի հեգնող կերպարանքով, և կը զգար որ հոգւով ու մարմնով այդ մատաղ էակին կը վերաբերէր, որպէս Թէ՝ երբէք միւսին վերաբերած չըլար, ինչպէս նաեւ մէկը որ կ՚ընկըճուի՝ կոհակներուն կը վերաբերի։

Այն տեղ ոտքի ելաւ, և այդ դէմքը չտեսնելու համար, պատկերը անդիի կողմը դարձուց։ յետոյ տրտմութեամբ Թաւալաւալ զգալով ինքզինքը, գնաց իր սենեակէն աշխատանոցը բերաւ այն դարակն ուր կը քնանային իր սիրտհարոյց բոլոր նամակներն։ Հոն էին անոնք ինչպէս անկողնոյ մը մէջ, իրարու վրայ դիզուած՝ պզտիկ բարակ Թուղթերու Թանձր խաւ մը կազմելով։ Զեռքերն անոնց մէջ խօթեց, բոլոր այդ արձակ գրուածներուն մէջ որ իրենց վրայ կը խօսէր, իրենց երկարատեւ մտերմութեան այդ յուշանքին մէջ։ կը դիտէր այդ տախտակէ նեղ դագաղն ուր պառկած էր այդ կուսականած պատարհարանութեան զանգուածն, որոնց վրայ իր անունն, իր անո՛ւնը միայն գրուած էր միշտ։ Կը մտածէր որ սէր մը, երկու էակաց իրարու համար ունեցած գիրգ յարաբերութիւն, անոնց սրտին պատմութիւնն ամոնց մէջ վիպուած էին, այդ կարմիր կընիքներով արտաքսել Թուղթերու դէղնած ալիքին մէջ, և անոնց վրայ ծածկել, հին չունչ մը կը ծծէր, փակուած նամականերուն մեւլամպէին հոտն։

(Շարունակելի)

—)(52)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԿԻ ՏԸ ՄՕԲԱՍԱՆ

ՄԱՀՈՒԱՆ ՊԷՍՀՋՕՐ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ոտքի ելաւ կոմսուհին, նստաւ անոր քով, ձեռքերը բռնեց նորէն, նայեցաւ անոր, և գորովագին,

—Ո՛րչափ ատեն է որ ժեզ կը սիրենք գիրար։ Պէտք չէր որ այսպէս վերջանար մեր սէրը։

Պէաթէն հարցուց, իր կուրծքին վրայ սեղմելով զայն,

—Ինչո՞ւ համար պիտի վերջանայ։

—Որովհետեւ ես ձեր եմ հիմայ և Անէքը ճիշդ այն կերպարանքն ունի որով առաջին անգամ տեսաք զիս։

Այժմ Պէաթէն գոցեց իր ձեռքով այդ ցաւագին բերանն, ու ըսաւ։

—Նորէ՛ն ատիկա կ՚ըսէք։ կ՚աղաչեմ, սա խօսքը մի՛ ընէք, կ՚երդնում որ կը սբխալիք։

Կոմսուհին կրկնեց։

—Բաւ է որ զիս գոնէ քի՛չ մը սիրէք։

—Այո, կը սիրեմ զձեզ, ըսաւ նկարիչը կրկին։

Ցետոյ երկար ատեն մնացին առանց խօսելու, ձեռք ձեռքի մէջ, չատ յուզուած ու չատ տխուր։

Հուսկ ապա, կոմսուհին խզեց այս լռութիւնը մրմնջելով։

—Օ՛հ, կեանքիս մնացած օրերը չատ զուարթ չեն։

—Պիտի ջանամ քաղցրացնել զայնս։

Այն մրրկայից երկինքներուն տուներն որ վերջալոյսն երկու ժամու չափ կը կանխէ, կը ծաւալէր սալօնին մէջ, տակաւ առ տակաւ կը թաղէր երկուքն ալ աշնանային երեկոյներու միգամած գորշութեան մէջ։

Ժամացոյցն հնչեց։

—Հոս չատ մնացինք, ըսաւ կոմսուհին։ Պէտք է որ մեկնիք, որովհետեւ կըրնայ ըլլալ որ գան, և չատ հանդարտ վիճակի մէջ չենք։

Ոտքի ելաւ նկարիչը, գրկեց զայն, համբուրելով՝ ինչպէս երբեմն՝ անոր կեսաբաց բերանն, յետոյ նորէն անցան երկու սալօններէն, իրարու թեւ մտած, ամուսիններու պէս։

—Երթաս բարով, բարեկամս։

—Մնաս բարով, բարեկամուհիս։

Եւ դրան օթոցն իր ետեւէն իննալ վար։

Օլիվիէ սանդուղքն իջաւ, Մատլէն եկեղեցւոյն կողմը դարձաւ, սկսաւ քալել առանց ըրածը գիտնալու, ապուշ կտրած որպէս Թէ հարուած մը ընդունած ըլլար, սրունգներն անզօր, սիրտը չերմ ու տրոփուն ինչպէս իր կուրծքին մէջ Թռթռուած հրաւառ քուրջի կտոր մը։ Երկու կամ եռ րոպէ, Թերեւս չորս ժամու չափ, գնաց դիմացը ելած ճամբայներէն, տեսակ մը բարոյական ապշութեան ու փիլիսական տարաբնութեան մէջ, որք հազիւ մէկ ոտքը միւսէն առաջ դնելու կարողութիւնը կը Թողուին իր վրայ։ Ցետոյ տուն դարձաւ խորհելու համար։

Ուրեմն կը սիրէ՛ր այդ մատաղ աղջիկն։ Հիմայ կը հաւնար ամեն ինչ որ զգացած էր անոր քով Մօնսօ պարտէզին մէջ երած պոյտէն ի վեր, երբ անոր բերնին մէջ գտած էր վերակոչումը գրեթէ մոռցուած ձայնի մը, ձայնի մը որ ժամանակաւ իր սիրտն արթնցուցած էր, յետոյ բոլոր այն յամր, անդիմադրելի վերսկըսումն սիրոյ մը որ գէշ մարած էր, որ դեռ չէր պաղած, և զոր կը յամառէր չը խոստովանելու։

Ի՞նչ պիտի ընէր։ Բայց ի՞նչ կրնար ընել։ երբ Անէքթ ամուսնանար, զայն յաճախ տեսնելէ պիտի զգուշանար։ ահա ինչ որ կրնար ընել։ Մինչեւ այն ատենը պիտի չարունակէր երթալ անոնց տունն, որպէս զի կասկած մը չըննէին, և իր գաղտնիքն ամենէն պիտի ծածկէր։

Տունը ճաշեց, ինչ որ երբէք չէր ըրած։ Ցետոյ աշխատանոցին մեծ վառարանը տաքցնել տուաւ, որովհետեւ յայտնի էր որ գիշերը չատ ցուրտ պիտի ընէր։ Նոյն իսկ հրամայեց որ ջահը վառեն, որպէս Թէ մութ անկիւններէն վախնար, եւ փակուեցաւ հոն։ Ի՞նչ ալեանդակ, խորհրդին, Փիլիսական, ահեղի կերպով տըխուր յուզում մը զինքը կը պատէր։ Իր կոկորդին, իր կուրծքին, իր Թուլցած մկանանց, ինչպէս և իր ուժասպառ հոգւոյն մէջ կը զգար զայն։ Սենեկին պատերը կը ճնշէին զինքը։ ամրողջ իր կեանքն հոն էր, արուեստագէտի կեանքն ու մարդու կեանքը։ Պատէն կախուած անձինքր նախատրամ յաղողութիւն մը կը յիշեցնէր իրեն, անձինքր կարասի յիշատակ մը իր միտքը կը բերէր։ Բայց յաղողութիւնք ու յիշատակք անցեա՛լ բաներ էին։ Իր կեանքը։ Ի՛նչպէս կարճ Թուեցաւ նա իրեն, դատարկ ու լցուած։ Նկարներ չինած էր, դարձեալ նկարներ, միշտ նկարներ, ու կին մը սիրած էր։ Կը յիշեր այն խանդավառութեան գիշերները զոր՝ ժամադրութենէն յետոյ՝ անցուցած էր այդ սիրեհարազատ աշխատանոցին մէջ։ Մինչեւ լոյս զբաղած էր չատ անգամ, ամրողջ էութիւնը տենդով բորբոքած։ Երջանիկ սիրոյ ցընծութիւնն, աշխարհիկ յաղողութեան ցընծութիւնը, փառքի անբաղդատելի հրճուանքը ներքին յաղթանակի անմոռաց ժամեր վայելել տուած էին իրեն։

Կին մը սիրած էր, և այդ կինն ալ սիրած էր զինքը։ Անոր չնորհիւ ստացած էր այն մկրտութիւնն որ մարդուն անջեւ կը պարզէ յուզմանց ու խանդաղատանաց խորհրդաւոր աշխարհն։ Իր սիրոը գրեթէ բռնի բացած էր այդ կինն, և այլ եւս չէր կրնար զայն գոցել։ Ուրիշ սէր մը, իր կամքին հակառակ, այդ բացուածքէն ներս կը մտնէր, ուրիշ սէր մը, կամ մանաւանդ նո՛ր սէրը նոր դէմքի մը ազդեցութեամբ վերստին տաբգան, նոյն սէրն աճած բոլոր այն զօրութեամբ զոր կը ստանայ հին ցած ատեն՝ պաշտելու այդ պէտքը։ Կը սիրէ՛ր ուրեմն այդ մատաղ աղջիկը։ Ալ կարելի չէր մաքառիլ, դիմադրել, ուրացը կը սիրէր զայն, դիտնալով հանդերձ Թէ և ոչ իսկ քիչ մը գոթ պիտի ունենար նա իր վրայ, Թէ միշտ պիտի անտեղեակ մնար իր տանջանքին, և Թէ ուրիշ մը պիտի ամուսնանար անոր հետ։ Երբ միշտ իր դէմ ելնող, անվանելի այս գաղափարը միտքը կուգար, անասնական փափաք մը կը զգար ոռնալու կապուած չուներուն պէս, որովհետեւ անոնց պէս անզօր, ստրկացած, չղթայուած կը զգար ինքզինքը։ Գիտէր որ կը խորհէր, չիզերն հեռացնէ աւելի գրգռուելով, մեծաքայլ կը ճեմէր միշտ ընդարձակ սեննկին մէջ որ կարծես հացկերոյթի մը համար լուսաւորուած էր։ Վերջապէս չկարենալով տակել իր վերքին ցաւին որ սաստկացած էր, փորձեց հանդարտեցնել զայն իր նախկին սիրոյն յիշատակովը, Թաղել զայն իր առաջին ու մեծ տարիքներն վերակոչման մէջ։ Գնաց հանեց դարանէն կոմսուհւոյն պատկերն ընդօրինակութիւնը զոր տաճնօք իրեն համար ըրած էր, յետոյ իր նըկարակալին վրայ դրաւ զայն, և դիմացը նստելով դիտեց։ Կը փորձէր վերստին տեսնել զայն, վերստին կենդանացած դանել զայն, այնպէս ինչպէս որ զայն սիրած էր առնօք Բայց միշտ Անէքն էր որ կուգուի վրայ կ՚երեւէր։ Մարդն անհետացած, նուազած էր իր տեղ այդ դէմքը Թողլով որ տարօրինակ կերպով կը նմանէր իրեն։ Անէ՛քն էր իր քիչ մը աւելի բաց գոյն մազերով, իր քիչ մը աւելի չարաճճի ժպիտով, իր քիչ մը աւելի հեգնող կերպարանքով, և կը զգար որ հոգւով ու մարմնով այդ մատաղ էակին կը վերաբերէր, որպէս Թէ՝ երբէք միւսին վերաբերած չըլար, ինչպէս նաեւ մէկը որ կ՚ընկըճուի՝ կոհակներուն կը վերաբերի։

Այն տեղ ոտքի ելաւ, և այդ դէմքը չտեսնելու համար, պատկերը անդիի կողմը դարձուց։ յետոյ տրտմութեամբ Թաւալաւալ զգալով ինքզինքը, գնաց իր սենեակէն աշխատանոցը բերաւ այն դարակն ուր կը քնանային իր սիրտհարոյց բոլոր նամակներն։ Հոն էին անոնք ինչպէս անկողնոյ մը մէջ, իրարու վրայ դիզուած՝ պզտիկ բարակ Թուղթերու Թանձր խաւ մը կազմելով։ Զեռքերն անոնց մէջ խօթեց, բոլոր այդ արձակ գրուածներուն մէջ որ իրենց վրայ կը խօսէր, իրենց երկարատեւ մտերմութեան այդ յուշանքին մէջ։ կը դիտէր այդ տախտակէ նեղ դագաղն ուր պառկած էր այդ կուսականած պատարհարանութեան զանգուածն, որոնց վրայ իր անունն, իր անո՛ւնը միայն գրուած էր միշտ։ Կը մտածէր որ սէր մը, երկու էակաց իրարու համար ունեցած գիրգ յարաբերութիւն, անոնց սրտին պատմութիւնն ամոնց մէջ վիպուած էին, այդ կարմիր կընիքներով արտաքսել Թուղթերու դէղնած ալիքին մէջ, և անոնց վրայ ծածկել, հին չունչ մը կը ծծէր, փակուած նամականերուն մեւլամպէին հոտն։

(Շարունակելի)

ԺԱՄԱՆԱԿ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Տարի Ա. Թիւ 1

Ուրբաթ, 24 Մարտ 1891

ՀԱՅՈՑ ԴԱՒԱԹԸ

Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԱՇԽԱՐՀԻ

Ի ՍՏԱՄԲՈՒԼ

Ի ՀԱՅՈՑ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Ի ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Ի ՀԱՅՈՑ ՄԱՄՈՒԼԻ

Ի ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ

Ի ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՍ

ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

Ի ՄԱՀՈՒԱՆ ՆԱՀԱՊԵՏԻ ՄԿՐՏՉԵԱՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒ

ՀՐԱՇԵԼԻ ԵՒ ԿԵՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆՕՐԹՀ ՊՐԻԹԻՇ ԵՒՏ ՄԷՐՁԸՆԹԱՑԻ

ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ Անգլ. Ոսկի 3,000,000. ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄ 10,075,212
ՀԱՍՈՑՔ 1889 ՏԱՐԻՈՑ 2,170,355

ՆՕՐԹՀՐԸՆ ԷՅՇՈՒՐԸ ԵՒ

ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ Անգլ. Ոսկի 3,000,000. ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄ 3,781,300
ՀԱՍՈՑՔ 1889 ՏԱՐԻՈՑ 989,400

Ընկերութիւնքս Պոլսոյ մէջ ունեցած Միացեալ Գործակալութեան միջոցաւ հրդեհի դէմ ամէն կարգի վտանգաւոր ապահովագրութիւնները ի գործ կը դնեն չափաւոր գնով, և իրենց ցոյց տուած բարեկան երաչխաւորութեամբ մեծ գումարներ ապահովագրողաց կրնան վստահաբար վիրենք ներկայացնել. նաև իբր ապացոյց իրենց հաստատութեան, միայն հրդեհի հետևանց համար մինչեւ ցարդ տուած գումարն 20,000,000 Անգլիական Ոսկին կ'անցնի։

ԾՈՎԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԴՐԱՄԱԳԼԻՒԽ Անգլ. Ոսկի, 500,000

ՄԱՐԻԱՆ

ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄ Անգլ. Ոսկի 102,345

Ընկերութիւնս կ'ապահովագրէ չոգենաւուց և առագաստանաւուց մէջի ապրանքներն և դրամածրարներն խիստ օգտակար պայմանաւ։ Գինոց և այլոց վրայ տեղեկութիւն առնուլ ուզողք կը հրաւիրուին դիմել Գալաթիա Մէհմէտ Ալի փաշա խան գետնայարկ թիւ 22 և 22 ե· սենեակներն, առ ԳԱՒՌԻԿ Ց· ՍԵՐՈԲԵԱՆ *Գործակալ Ս· Պոլսոյ վերոյիշեալ երկու Ընկերութեանց*

SIROP DE QUINQUINA
FERRUGINEUX
de GRIMAULT et Cie
Pharmaciens à Paris

Բարիս էջմանչարբնուան կրնայ կէս զուարճանալնուն չնկալ կէ զննապնալը չուրուտու։

Տիմագա լօշ կէնէն լչգու պէրրոյ չուրուպտա, ինուանա զուգկէթ վիրէն գընազնուտան մատաս, գանգն պտչ-ընձա անասրբնուան օյան չնկոյ տափի վոր տրը։ Բարիսին էն մի-թէպէր հէ-քիմէրի բնկոնկոյի տէք նմանք, վ կէնճ զըլպրէն վիճուտկերի սէրրնկէ-պէնի զօպպտանք, վ զուգկէթանէն տիչչիչ առաջարա զուգկէթ վարնք լչգին, մէզգնար չուրուտու խճնմնալ ի-տերկեր ։ Գասընպարէն էքսէր տէֆնա տիչչար օյատուզկոր գանտրկոյ , վ լէօզօրք Քապէր օյուճան գասընպարա մախատա խառնարգտան նէչկէ խէն, վ Թէհամնիչ օյուճնտպ տէրէէնէտ օյան միտէ պաղրկարենք անհնտէ տէֆ լչգտիչ կ կիպ, գատընարէն տտէքնէի նկպա-մընտա տէվամ նճտիրեր վ զօպպտանգոր-ըրէր ։ Ր'էնգաչող, լճկիպտը, վ պըրաճայր չօճոզպտա տախի էէքճմէրը պտ չուրուտ պտ վիրնրէր, վէչճաօրկ լչգու չուրուտ իչտակը պտար, եէմչի զօպպ հագմ լճ-տիրեր, վ չպըչմտատն վէ նա ուզուն մկատուէք տէվամ իճէն խառնարկոզ պէպէ-պրնէն գանկոզը ազպտնը օյան պկլճնա-մէկ քչտանա ֆախիտէչի տիր ։ Պոմա գազպտան չօգ տի-ըճկչիպ մոճհատէնա-Քընը կէօրիր ։

ԿՐՃՄՕԼ ՎԻ ԳՈՒՄՐԱՆԵԱՄՐՆԵՆ ԶԼՒՒԲԻԼ ՎԻ ԴԷՆԱՐԸՆԱԼ ՄԱԼԱԿԱ ՇԱՐԱԳԸ

Իչպու մնալուճէտ պուլուճան չտ-բաղը, տօղ բուտան տօղու Մալակա տան տաքրն պլճըզղ տրը · ֆաղրկա-մըզղ, էն ազը օն սէնէկքտէն ազագը չարաղ խճրմնալ լճմտէ ։ իչպու չտ-բաղ, ատտան գուգկէթ վէրիր, եէմչ-լի հագմ լճտիրեր, վ մնտկէ ֆայխոլի տիր ։ Տիմնզա բէք խօղ կէչկ, « Քինա-քինա ժօն բօտեաչ » Քաղիր օյուճան գընազպնտա մախատա ատշղզը վար տրը ։ Ագըզղը ազ վչ տճրզղը օյնտան գընազպնտը չարաղարրն խճրմնալ օյուճ-մասընը Քանտճէչ խէրկէ ։ Ատճըզղը պէօյուք էձղտնանէչկէբտ ։

Քաղիրտ վճրչ օտգոզնատ 8 նուշ-ակրօրս վչ տայիր մէչհոգ էձղտնանէչկէբ-տէ պուլուճար ։ C

ԴԵՂ ՉԵՐՄԻ ԵՒ ՏԵՆԴԻՒՑ

Տ·քճոր Ա·չէբի Չերմային հիւանդութեան , այս գեղն որ անխաբն բաղաքութիւն մի է զուա քաւսեղինաց , է գառնչամ և ազդու կազդուրիչ ամէն տեսակ ֆիզիքական խանգարմանց , որ յատուկ կուգան ճաքճաքուտ վոլորտս. Չերմոտ կլիմայից վառ ու տպավանելով օդերէն , որուն օգտակարու-թիւնն ի տպաքինիչ տարբ յատկութիւնն երաչ-խաւորել է Նորս անհամար արդեանցը առտյ գի-տաւոր ամէն։ Այս ֆիզիքական խանգարսումներն յատուկ կուգան օդին մէջ լողացող Թունաւոր ան-վէչ տարերի նիւթոց միշտաս, որք Թոքերին անցնե-լով կը մտնեն արեան մէջ, կը խանգարեն լչարգն, և յատուկ կը բերեն տեսակ տեսակ ցնդութիւն և տնե-գեր , և արեան Թունաւորումն · որոց առ անուանիները արտաս է · չնչին և ապուռաս , Թագաղն չնչոմ, պարբերական չնչոն , ընդհատակ չնչոմ մաղձային տենդ և Տրատաց տենդեր ։

Թունաւորական օդերէ պատճառեալ հիւանդու-թիւնք կը պատահին այն տեղեր ուր ճնճղուղոյն տագնապալ և Թունաւորալ է ճահիճներէ կամ ճաքճաքուտ վայրերէ բուրեալ մահահոտ նիւթե-րով, կամ բաց տղաքանդներէ և պանձնարան ծակ-սիրիներէն գալած Թունաւոր կազիերով զորս մարդիկ կը ծծեն ընչաւառնթեամբ ։

Ա·չերի չերմն ու տնեգից գեղը կը չնչէ այդ գոհաւոր նիւթոց կամ կազիերս տագնապութիւնն և գոհս կը վանէ գայն մարմնոյն մէկէն , որով գոր-ծածութեանն առաւգապես անվտանգ է պահուած է և օգտան տաղ , միայն Թէ տրուած չրախնդիր համեմատ գործածուի ։ Կը ծախուի Մխիտարեան և ընկերաց Ամերիկեան վաճառատան մէջ է Գալաթիա Կ· Գալաց ։ 23

COMP RUSSE
DE NAVIGATION A VAPEUR ET DE COMMERCE

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՇՈԳԵՆԱՒԱՑԻՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Շաբթուան երեք եւերկուշաբթիներ

Ռչ· 24/6 Օտեասյի առաջնագալ , ժամ 2ին յետ միջօրէի ։

Գչ· 25/7 Ալէքսանդրիոյ ուղղակի առաջնագալ, ժամ 5ին յետ միջօրէի · Պիրէոսի Տաճարի

Դչ· 26/8 Սեվաստոպոլի առաջնագալ , առաւօտեան ժամ 10ին ։

Դչ· 26/8 Սուրճանգալ գեղի փոքր Ասիոյ նաւա-կանգիստները մինչեւ պաճուճալ , առաւ-օտեան ժամը 11ին ։

Եչ· 27/9 Օտեասյի առաջնագալ , ժամ 2ին յետ միջօրէի ։

Ազգ —Յունիս 25/7, երբ չուպաքի օրը կ պոլ-սէն գեղի Նաւասկանգիստները մեկնող ու-գեւորք Զմիւռնոյ մէջ պիտի հանգիպին Թրիքոլի , պէչտաթ , Եփես , և Բոր-Սպէյտ գացով չզգենա-ւան։ 10

ELIXIR DIGESTIF DE PEPSINE
de GRIMAULT et Cie Pharmaciens à Paris

ԲԱՐԻՍՏԷ ՄՈՒԴԻՄ ԷՃՂՈՒՃԸ ԿՐԻՄՕԼ ՎԷ ԳՈՒՄՐԱՆԵԱՄՐՆԵՆ Թէրթիպ էթմէ օյատուզ ԷԼԻՔՍԻՐ ՏԻԺԼՍՓԻՃ ՏՐ ԲԷՐՍԻՆ Նամ սմնտրկէի վէ նախօտ հագմ էթտրկէն մուտրէչ։

Միտէ խատՀաղըզարընէն էքսիրեի, միտէտէ, Թամամ հագմ էթտրկէ-քլիկէ քէ-Ֆանէչ իտէչէք գատար հագմա տայիր սու պուլունմայնտան նէչէք խէր։ Ֆանէճն միտէչինէն սուտու իւէ Թէրթիպ խտմէր օյան կրմնոյ վէ Գումանեատընէն, Բէրսին Նամ մուտրէչխընին չու խատչէսի վար տրը քի, Ինտանէն միտէչմնտ եէմէյի Հագմ էթտրկէն սու եէրնի Թուքար։ ԻչՔէ պու սու օ սու տուր քի, ասիտ լաքթիք իւէ պէրչկէրքը, Ինտանէն միտէչմնէ կէրճն Հայվան էքմնի սուտու Թաճկվէ խէրը, վէ պատճհոմ էղաքեր սու տատ գան չոր։

Դչէնա վէ գումկէք վէրճին չարատպարրն րուհու (պէյօղ) Բէբսինի հէր կէօնա էՏատէն էյի ատ բէյնտէ մուճհմատա խէրը։ Խմոի, պու իւսճ տէչկ Հապ վէ Թօղհալիր Նամ, էչէրտ, սուբ օյատուզ վէրճինէի տիր ։

Էրճնէլ վէ Գամանմանտրէն էչէքմէր տր Բէբսինի, տիմատա հօղ կէլիպ, վէ աՓխոէ մրճնամբէն խատՀատղարը տէչճ խէրը, վէ նմճօտ էՏնէնէնա տպըր, Թանճ,

Եեմէյի իւյն տճճոէրնէէ քէչ
Վէ պատրճհա վէ միտէ էքմէլեի,
Վէ միտէ խճրճհէնէրի վէ օզղըղը,
Վէ չէսիտ միտէ աղ բըղը

Վէ գումա վէ ամէլ,
Վէ պօղազ ատրըզը,
Վէ պօղազ չիվիկի,
Վէ գարա ճիվեր խատԹաղըպտրը ։

Մէնքիր մուտիճէ, Համլէ գատընդրն խճրճհա էթմէէրնին Ճօնեւնա. ատտրը հիսի, կէրճ էթճհնատըա կէ կէրճ խատԹաղըտան չըդան ատտոմատա տանի գումկէթ վէրիր ։ C

ՄՐՏՏՄ Ս· Ը· ԱԼԼԷՆԻՒ
ԸՐ ԽՈՒՔԸՆՈՂՈՒԹԻՒՆ ՄԱԶՕ· ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ
(MRS. S. A. ALLEN'S WORLD'S HAIR RESTORER.)

Ներման ընկած մազերուն գոյն, վերինձ ու գեղ կուտայ ։ Կը նորոգէ անոր կեանքը, ոյժը և աճումը։ Վչնաւ Թեւիը շուտ մը անեղևոյթ կ'ընէ ։ Իր անուշ Հոտը առատ է ու Հեշտալի ։

"Մէկ շիշը կը բաւէ ։" Ա՛յդ փորձը ունեցան ամենքը որոնցմէ տեղեկութիւն ուզեցինք մազերնիին գեղանկոյն դարձնելու, և ճաղատ տեղերը մազով ծածկուելուն նէչ դաժան չէ, և ամենէն դեան մը չըներ ։ Թէ որ կուզես Թարմ մազ ունենալ և բոլոր կենդանի մէջ պահել, առանց ուշանալու շիշ մը ստացիր պէլէ Ա· Ը· Ըլլէնի Հմայաշունչ Հոգի նորոգողին։ (MRS. S. A. ALLEN'S WORLD'S HAIR RESTORER.)

Գլխաւոր մթերանոցը Լոնտոն է (114 and 116, Southampton Row). Կոչնչպես Ֆարիզ ու Նիւ Եօրք։ Կըվաճառուի ամէն սափրիչներու, անոյշ իւղագործներու և անպղտացի դեղագործներու քով։

Մեծագոյնակ վաճառում Պոլիս Բ· և Հ· Քիւշիւքեան եղբարց դեղարանը եէնի ճամի փողոց Թ· 18 և ի Գալաթիա Նիւսքէք քարտրըմ Էմօն Քարուանսարի քով։

Փոքրաքանակ վաճառում ի Պոլիս Բ· և Հ· Քիւշիւքեան եղբարց դեղարանը՝ կամուրջի դիմաց Թիւ 17։ և ի Բերա Մեծ փողոց Թիւ 433, Իպիտօճի անուշահոտութեանց վաճառատունը։ 2218

ՀԱՋԻ, ՇՆԶԱՔՈՂԻՆ, ՊՐՈՆՇԻԴԻ, ՀԱՐԲՈՒԽԻ, ՅՈՐՏԱՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԶԱՆՑԻ ԿԵՐԿԵՐՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՇՆԶԱՔՈՂԻ ԵՒ ԻՒՐԱՆՈՒԹԵԱՆՑ դեմ իբր ապահով դարման այս գեղին վայելած համբաւը միշտ կը հաստատուի այն բազմաԹիւ նամակներով զոր Պ· Բոուէլ կ'ըստանայ անոնցմէ որք գործածած և ճանչցած են նորս յատկութիւնները։

ԻՆԵՐՆԱԲՈՒԽ ՎԱՒՑՈՒԹԻՒՆ

Տիկին Մառի Լուզ Հաչակաւոր երգչուհին, սակաւ կը դրէ · «Յունուար 1890 Մինչեւ ... կը հարցնէք թէ ինչպէս զերծ մնացի ինծիւնէցքայէն, Թէ որպիսի գազանիքով կրցայ այդքան փայլուն վիճակի մէջ պահել ձայնս ։ Ըսեմ· մինչդեռ գործածութեամբ Քօսէի «Պալսամ օֆ Անիսիա» կոչուած դեղով։ Այս հանգիստներէն վերջ մնայս, որով կրցայ ի գերեւ չի հանել հաստատակութեան չկոյները։ Գործածեցէք ասոնք անհամար արդեանցը առտյ գիտաւոր ամէն։ Այս ֆիզիքական խանգարսումներն յատուկ կուգան օդին մէջ լողացող Թունաւոր անվէչ տարերի նիւթոց միշտաս, որք Թոքերին անցնելով կը մտնեն արեան մէջ, կը խանգարեն լչարգն, և յատուկ կը բերեն տեսակ տեսակ ցնդութիւն և տնեգեր, և արեան Թունաւորումն։ որոց առ անուանիները արտաս է · չնչին և ապուռաս , Թագաղն չնչոմ, պարբերական չնչոն , ընդհատակ չնչոմ մաղձային տենդ և Տրատաց տենդեր ։

Թունաւորական օդերէ պատճառեալ հիւանդութիւնք կը պատահին այն տեղեր ուր ճնճղուղոյն տագնապալ և Թունաւորալ է ճահիճներէ կամ ճաքճաքուտ վայրերէ բուրեալ մահահոտ նիւթերով, կամ բաց տղաքանդներէ և պանձնարան ծակսիրիներէն գալած Թունաւոր կազիերով զորս մարդիկ կը ծծեն ընչաւառնթեամբ։

Ա·չերի չերմն ու տնեգից գեղը կը չնչէ այդ գոհաւոր նիւթոց կամ կազիերս տագնապութիւնն և գոհս կը վանէ գայն մարմնոյն մէկէն, որով գործածութեանն առաւգապես անվտանգ է և օգտան տաղ, միայն Թէ տրուած չրախնդիր համեմատ գործածուի։ Կը ծախուի Մխիտարեան և ընկերաց Ամերիկեան վաճառատան մէջ է Գալաթիա Կ· Գալաց։ 23

ԱՒԻՒԼՑՈՒԹԻՒՆ—ԱՅԾ—ԿԱՐՈՎ

ՖՈՍՖՈՐԻՆ ՏՈՓԹՈՒՐ ԼԱԼՈՐԻ —Վ·Քրչեն ջան և հինգ տարուան մէջ ապացուցուած է Թէ այս գեղը ՖՈՍՖՈՐԱԿԱՆ ՄԻԱԿ ԴԱՐՄԱՆՆ է որ մինչեւ ցարդ գտնուած է, կատարելապէս բուժելու համար ուժգին հիւանդութիւններն, անգամալուծութիւն, քնաոտութիւն, զառանցանք, ասանկան կաթվածներուն վարաչաս կըլուա, եւ ասանկան ոյժերու կորուստէն յառնած ամեն գործասանական խանգարսում։

Կը բուժէ գիշատարամարսութիւնը, Ջղային եւ արտի հիւանդութիւնները, լեարդի եւ երիկամանց հիւանդութիւններն, արեան չբնչան բոլոր խանգարսումները։ Ընդհանուր հիւծախտութիւն եւ ապառամ։ Էչ կատեղանէն կենսական ոյժերու ե ե կոռուա ը յառաջ եկած է ո ե ե է պատճառէ։

Ջղային ախտահարեան եւ արտ հետեւանաց մէջ այս գեղին ազդեցութիւնն անմիջական եւ մեծագոյն է Մեխանաթեան զգացմունքն եւ ախտանիշք կ'անհետանան ճշմարտապես հրաշալի արագութեամբ մը։

ՏՈՓԹՈՒՐ ԼԱԼՈՐԻ ՖՈՍՖՈՐԻՆԸ Ջղային հիւծ եւ ուղեզոյնի գլխացաւութիւն կ'առնչէ, արեան մէջ մեռնօնեալով կենսական եւ լիկորական տարրը, ծոպերն, որ ուղեղին կեդրոնական ճշմարիտ գլխացաւութիւնն է Աչքական կորովը կը կենդանացնուի մարգկային մարմնոյն մէջ մարմնոյն եւ մտքին տալով ցնծութիւն եւ սաստիկ առողջութիւն մը, այնպէս որ կարելի է բոլոր պարտականութիւնները կատարել վտանգելուն եւ գոհունակութեամբ։ Աներժամանակ է, կը գտնէ եւ կը հանգչին սրբիչն եւ նոր առաւոտեան ժ չուտով ուղեղին, Ջղային գրութեան եւ մկանանց։ Իւր վերականգնութիւնը կը տեսնուի գոր ծածուած եւ ճանչցած են նորս յատկութիւնները։

Ծ·Ծ·Ա·Ի·Ն—Ա·Ի·Ա·Ի·Ն—Ա·Ի·Ա·Ի·Ն

Ա·Ի